

Reina i dames de la ciutat, reina i dames de 2023, de 1999 i 1974, mantenidora, president de la Junta de Festes i de la Comissió de Penyes, vicepresident de Diputació, diputades autonòmiques, regidora de Festes, corporació municipal, honors i distincions de la ciutat, alcaldes, regidors i corts de ciutats veïnes, autoritats, veïns i veïnes. També aquells que compartiu aquest acte per televisió en directe, gràcies a Veteve i Teve4. Molt bona nit.

En primer lloc, vull agrair les emotives paraules que ens acaba de dirigir la nostra mantenidora, la poetessa i periodista Susanna Lliberós. Una vila-realença de cor i de ploma, de la que ens sentim profundament orgullosos. Com tu, em consta, ho estàs també de les teues arrels vila-realenques. Escoltar-te, Susanna, sempre és un goig i un orgull. Gràcies. Tens un do amb la veu i la paraula, que ens alimenta el cor. És la teua veu la que ens avisa que l'acte va a començar i que disfrutem i prestem atenció.

Paraules emocionades amb les quals arranquem aquest nou cycle festiu en un dels actes més emotius de les nostres festes, per tot el que representa. Pòrtic de la nostra setmana gran, la que dedicarem al nostre patró, Sant Pasqual. Però, sobretot, en aquest acte es materialitza el relleu i, per tant, el futur, d'una tradició viva de la que ens sentim molt orgullosos. Una institució amb arrels ben fortes que reguem i abonem cada any perquè seguisquen creixent i nodrint l'arbre de la nostra identitat, de la nostra forma de ser i de sentir tan vila-realença.

Belén, ja eres la nostra reina. Amb Aroha, Ainhoa, Anna, Silvia, Iris i Inma, des de hui sou el somriure de la nostra festa, el rostre de la nostra tradició, l'energia de la nostra unió. El batec del nostre cor de poble.

En un acte com el de hui, de reconeixement i homenatge a estes set joves que han fet un pas endavant tan rellevant, és important que parem uns minuts a reflexionar el perquè de les coses. Per què estem hui ací? Per què les festes? Per què la cort d'honor? La resposta ens la dóna la ciència: per a ser més feliços.

Els últims estudis de neurociència ens diuen que el secret de la felicitat no està en lo material ni pot residir tampoc en un plànol individual. Per a tindre una vida feliç, el més important són les relacions humanes, els vincles que establim amb les persones del nostre entorn. La reina i dames, les nostres festes, les nostres

tradicions, ens ajuden a reforçar els vincles que, com poble, ens hem donat al llarg de la nostra història. Llaços familiars, d'amistat, de veïnatge i de germanor que, des d'este moment, representareu vosaltres.

A partir de hui i almenys durant l'any que teniu per davant, ja no sereu més Belén, Aroha, Ainhoa, Anna, Silvia, Iris i Inma. Però tampoc sereu només la reina i dames de Vila-real. Sereu la cort d'honor del 750é Aniversari de la Fundació de la nostra ciutat, que celebrarem fins al febrer de l'any que ve. Imagineu la responsabilitat i l'honor que esta nit dipositem en totes vosaltres.

Un honor que compartiu amb la reina Gràcia i les seues dames. Vosaltres passareu també a la història com a la cort del 750é aniversari, en una primera part d'esta important efemèride en la qual hem viscut actes únics com el trasllat dels nostres patrons, Sant Pasqual, la Mare de Déu de Gràcia i el Crist de l'Hospital, reunits de manera història pel 750é aniversari de la nostra parròquia de l'arxiprestal.

No és, doncs, un regnat qualsevol. Com tampoc ho va ser el que, fa 50 anys, van protagonitzar Susana Casalta i les seues dames. Pregunteu-li, observeu-les i aprofiteu la seua experiència en el 700 aniversari de Vila-real per a enriquir també la vostra.

Un agraïment també molt especial a la reina de 1999, Ana Robledo, i la seua cort. En uns dies tindrem també l'ocasió de recordar amb totes vosaltres alguns dels moments més especials d'uns regnats que ja són part fonamental de la nostra història festera.

Quatre corts d'honor, tres generacions de reina i dames. Quatre batallons d'eixe exèrcit d'enamorades de Vila-real que els nostres avantpassats van establir sàviament fa 77 anys per a assegurar que l'amor pel nostre poble, per les nostres festes i tradicions passara de mares a fills, de generació en generació.

Belén

El dia que esperaves amb tanta il·lusió ha arribat. Il·lusió doblement acomplida: la de ser la màxima representant de les nostres festes i la de continuar el llegat de ta mare, Silvia, i la teua germana Sara, dames de Vila-real abans que tu. Elles

t'hauran explicat bé què suposa portar esta banda. T'acompanyaran, t'aconsellaran i t'ajudaran com ningú més podrà fer-ho.

Esta nit, amb ton pare, Vicente Juan, et miren orgullosos de vore en què t'has convertit. No només en la reina del teu poble. Sinó, sobretot, en una jove compromesa amb les teues arrels, implicada des d'entitats com la Puríssima, que treballa per aconseguir el que vol en la vida. Un valor, el de l'esforç, que els vila-realencs hem heretat de l'exemple d'humilitat que va ser Sant Pasqual.

Mestra de vocació, la teua àvia em deia fa un moment, amb 94 anys, que és molt bona xiqueta i molt carinyosa. Una salutació a Carmen Chulvi, que estan mirant-nos per la televisió, Veteve i Teve4.

Enhorabona. Acabes d'iniciar un viatge que no oblidaràs mai.

Aroha

Compartim devoció pel nostre Santíssim Crist de l'Hospital, confraria de la que sóc confrare d'honor, i passió per les lleis, pel Dret. També, per suposat, amor pel nostre poble, pels nostres patrons i per les nostres tradicions. En uns dies, comprovaràs, Aroha, com és viure per dins les nostres festes i aquesta passió ja no t'abandonarà mai. Tens al teu costat als teus pares, Antonio i Carmina, i la teua família per acompanyar-te en este camí fascinant.

Inma

De vegades els somnis es fan realitat. Hui, esta jove rosariera, enamorada del nostre poble i de les nostres festes, el veu acomplit. Representar Vila-real amb orgull, sentir l'emoció de l'ofrena a Sant Pasqual, la baixada de la Moreneta, la xulla, d'interés turístic provincial... Molt prompte tindràs l'ocasió de viure-ho com mai hauries pogut imaginar. Gaudeix de cada instant; ho recordaràs per sempre. Enhorabona també als orgullosos pares, Maria Isabel i Juan i a tota la família, que conec molt bé i tinc en gran estima.

Ainhoa

Quin honor, quin orgull poder seguir l'estel que ha deixat la teua cosina Maria en les festes del nostre poble! Ha arribat el teu moment. El moment de vestir la nostra tradició, de compartir un camí d'aprenentatge i d'experiències úniques. Un

camí que tindrà moments de plenitud però també costeres i recolzades que els teus pares, Julio i Nieves –també la reina Maria i Toni, n'estic segur- t'ajudaran a recórrer.

Iris

Les festes són molt més que uns dies de diversió amb els amics, la família o la penya. Em consta que ho saps bé. Els teus pares, Isabel i Bernabé, han sabut inculcar-te l'estima i el respecte pel que les festes de Vila-real representen: una manifestació única de la grandesa del nostre poble. De la nostra gent, de les nostres tradicions i entitats, com el Vila-real Bàsquet Club o l'Agrupació Musical Virgen de Gracia, en les quals participes des de xicoteta. Enhorabona; gaudeix el camí.

Silvia

Potser algú tindrà la temptació de pensar que, de totes, tu eres la que ho tindràs més fàcil. Però el llistó està alt i no tinc cap dubte que la teua germana Maria t'està ajudant des del primer dia a què el superes. També Alejandra i els teus pares, Silvia i Alejandro, o l'orgullosa àvia Carmen, a qui vam atorgar fa uns mesos el premi 20 de Febrer de la ciutat. Una dona valenta, emprenedora i treballadora com som els vila-realencs i vila-realencues.

Eres també una jove compromesa amb les arrels vila-realencues. Vinculada a entitats sense les quals no s'entendria la Vila-real de hui, com l'Associació de Filles de Maria del Rosari, o també cambrera de la nostra Mare de Déu de Gràcia, una devoció que compartim i que estic segur que ha inculcat en tu este caràcter agraït tan vila-realenc. Gaudeix d'esta experiència amb intensitat perquè només passa una vegada en la vida.

Anna

Et done el mateix consell. Trau-li tot el suc a l'any fester que hui comences, aprèn, equivocat –que és també una forma d'aprenentatge- riu, viu. El teu barri, el Sagrat Cor de Jesús, també la Joventut Carmelita i l'orde del Carme estan amb tu, orgullosos de la seua festera. Com ho estan Susana i Santiago, els teus pares, de qui has heretat este sentiment de pertinença, este orgull vila-realenc, que demostres cada dia. Endavant, Anna, disfruta.

S'hauran adonat que esta breu mirada a la nostra reina i dames posa de manifest una altra característica molt vila-realença, molt nostra. Els parle del valor de la participació, de la congregació, de la unió per causes i interessos molt diversos que suposen les diferents associacions, congregacions i entitats de tot tipus, ja siga culturals, esportives o socials. Col·lectius que configuren una xarxa social que és única. I això, este sòlid entramat d'associacions i entitats ens ha fet estar més units, compartint entre tots i totes un projecte comú extraordinari, una comunitat ens identifica i que es diu Vila-real.

Els llegiré, per anar acabant, un extracte d'un poema que potser reconeguen

*Cuando emprendas tu viaje a Ítaca
pide que el camino sea largo,
lleno de aventuras, lleno de experiencias.
No temas a los lestrigones ni a los cíclopes
ni al colérico Poseidón,
seres tales jamás hallarás en tu camino,
si tu pensar es elevado, si selecta
es la emoción que toca tu espíritu y tu cuerpo.*

Esta és la vostra gasolina: l'emoció, que ens genera sentiments, records.

Belén, Aroha, Ainhoa, Anna, Silvia, Iris i Inma. Com en el poema de Kavafis, empreneu hui un viatge apassionant, un camí ple d'aventures i d'experiències. La vostra Itaca particular.

Però no patiu, este camí no el fareu soles. Teniu, per suposat, el suport i l'alé de les vostres mares i pares, de la vostra família. Res seria possible sense ells. Sou el pilar que ha fet créixer en les vostres filles eixe sentiment d'orgull i de pertinença que ens ha portat hui ací. Sereu el muscle on es recolzaran quan les forces defallisquen. L'abraçada quan esclata l'alegria. El far quan el camí es

bifurca i no sabem quina direcció agarrar. Per això, la ciutat de Vila-real està també en deute amb vosaltres. Enhorabona i gràcies.

També l'Ajuntament, la nostra regidora Miriam Caravaca, jo mateixa com alcalde i tota la corporació estem ací, a la vostra disposició, per ajudar-vos en tot allò que puguem. Però, sobretot, per a fer-vos sentir el carinyo del vostre poble.

Si parlem de companys de viatge, no podem oblidar la Junta de Festes, amb el president, Toni Carmona, i tot el seu equip. O la Comissió de Penyes, amb l'equip que presideix Pau Franco. El cor de la festa. Les dues entitats guardianes de les nostres festes. Del sentiment de germanor que ens ompli el pit cada maig i cada setembre, quan eixim al carrer per a fer-li festa als nostres patrons.

No puc acabar estes paraules sense agrair als representants dels pobles veïns la seua presència hui en este acte tan significat per a nosaltres. Vila-real està orgullosa de formar part d'un projecte compartit, d'una província i un territori únics, que es fa gran i es reforça quan els pobles ens unim. Gràcies. Farem també amb els pobles veïns noves amistats, segur.

També agraiisc a tot l'equip humà que ha preparat aquest acte, així com a tots els departaments municipals i personal de la casa. I un agraïment especial a les pregoneres, Gemma i Paula Garcia Escrig, i als presentadors, Marta Alacreu i Miguel García, que heu fet d'aquest Pregó un acte especial. I a la banda, la nostra banda de la Unió Musical La Lira, amb el director Juanjo Peláez, que fica la banda sonora a les nostres emocions.

A tots vostès, els desitge que gaudisquen dels dies de festa que estem a punt d'encetar. Que practiqueu l'orgull vila-realenc que tots compartim cada dia. Que vos mireu en la il·lusió dels ulls de la nostra reina, Belén, i les seues dames. Allí veureu reflectit el llegat de 750 anys d'unió i estima per este gran poble. Esta nova Vila-real del segle XXI que avança com a ciutat sense permetre que el cor de poble deixe mai de bategar.

Els deixo amb les paraules de l'enyorat Manuel Villarreal, quan en el seu Pregó deia:

Vila-real és un poble que *“sap cansar-se i sap fer festa. Sap viure en pau i treball”*.

PREGÓ I IMPOSICIÓ DE BANDES 2024
AUDITORI MUNICIPAL MÚSIC RAFAEL BELTRÁN MONER. DISSABTE, 27 D'ABRIL. 19.00 H

Llarga vida a la reina i les festeres, a les nostres festes i tradicions. Que visca Sant Pasqual! Que visca la Mare de Déu de Gràcia! Que visca Vila-real!